

I. Vol.

Ulrich
Pullman

SZEPTEMBER 15th, 1908

No. 4

== „ÉN VAGYOK
ÉLET, ŐT ÉS AZ
IGAZSÁG.” ==

== „SENKI NEM
MEHET AZ ATYÁ-
HOZ, HANEM CSAK
ÉN ÁLTALAM.” ==

FVANGÉLIUM HIRNÖKE

THE GOSPEL MESSENGER

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTÁK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

PUBLISHED MONTHLY BY THE HUNGARIAN BAPTIST ASSOCIATION.

Kéziratok reklamációk a szerkesztőséghez intézendők, --- Editor's office: 12021 Union Ave., West Pullman, Chicago, Ill.

Az arany kéve.

Ki mint vet, úgy arat.

„A szántóvető ember-
nek munkálódni kell
először, és úgy kell mun-
kájának hasznát elcenni.
(Pál II. I. Timoth. 2. r. 6. v.)

Ez evangéliumi
igazság, hogy meny-
nyire mély alapot
foglal el, azt eléggé
tanúsítja a képünkön
bemutatott gyönyörű,
dús termésű kéve.

Hogy ezt az örven-
detes látványt a tulaj-
donos az aratási
idényben elérhesse,
neki szüksége volt
több rendbeli mun-
kát földjén végezni.
És minden esetre egy
jól megmunkált föld-
re volt szüksége az
első sorba

Tudjuk, hogy a bölcs gazda nem fog vetni egy ugaron hagyott földön, amely a pihenési idő után jól felburjánzott mindennemű gazzal, hanem hozzáfog e föld szántásához és annyiszor ismétli, míg elég a vetési előmunkálathoz.

Amikor már elég mélyen felszántogatott, beboronálja és csak azután jő elő a vető maggal és a lehető legegyszerűbben igyekszik bevetni földjét.

Az ilyen gazda, jó reményben várja az áldásos esőt földjére, a mi ha jó, rügyezésbe hajtja az elvetett magot és a nap heve és éltető sugara hozza ki a gyenge növényt a talajból és neveli tovább.

Az Úr Jézus, a lelki élet terére is, így nyilatkozik:

„Úgy vagyon az Istennek országában, mint a mikor az ember a magot beveti a földbe.

És elaluszik és felkél éjjel és nappal; és a mag gyümölcsözik és felhuzakodik hire nélkül;

Mert a föld magától gyümölcsöt terem; először fűvet, azután fejet, azután gabonát a főben.

Mikor pedig a gabonának gyümölcse megmutatta magát, azonnal megaratja; mert eljött az aratásnak ideje.”

Sokan szántás nélkül akarnak vetni. Ez természet ellenes. Mindenki tudja, hogy az a mag, ha ki is kél, de elsatnyul végre; a gyom megöli a jó magot.

És a lelki élet terén vannak, kik úgy gondolkodnak, hogy minek pazaroljuk az időt a szántásra? minek hirdetni csak a megteremtett *Evangeliumát*? minek vetni egyáltalán? Ma már itt az idő az aratásra; tegyük ezt inkább, mert ez célhoz vezet. „Arassuk azt amit nem mi vetettünk.”

De az Úr azt mondja: „Szántsatok magatoknak új ugarat és ne vessetek a tövisbe.” (Jer. 4. r. 3. v.)

Vessetek igazságot magatoknak, hogy kegyelemnek mértékét arassatok;

szántsatok új ugarat, mert ideje megkeresnetek az Urat mindaddig, míg hozzátok jöjjön és igazságnak esőjét adjon nektek. (Hoseas 10. r. 12. v.)

A mi megáztassa a szív hantjait, hogy teremje a jó mag, az így jól megmunkált földbe esve, némely száz annyit, némely hatvan annyit, némely harmincz annyit.

De a megváltó figyelmeztet, hogy van még a lelki élet terén „Uffél”, a nonnan a madár (a sátán) elkapdossa a magokat.

Van egy gondatlanul megmunkált köves hely (a felületes szív), hol kevés a jó föld, a mag benne hamar kikéli, de ép oly gyorsan el is szárad, mert a gyere nincsen mélyen a földben.

Még egy állapotot tár elénk, itt már az említett kettőnél jobb a helyzet és lát-szólag hamarabb is lehetne az aratásra számítani; de ott a sok tövis és gaz fel-nevekedve, elfojtják a jó termést is. S ebben a gazda csalódva, nem is küld ki aratókat. A világi gazdagság mulandósága is megfojt minden nemes magot, mely gyümölcsöt teremhetne.

Hát te kedves olvasó! Mit gondolsz, mit fogsz aratni, ha nem vetettél?

Hogyan köthetsz csak egy kévét is, ha a „szántást” mellőzve, a világ töviseibe vetetted a magot?

Tán azt gondolod, hogy ott f aratni, ahol nem te vetettél?

Vigyázz! Urad gyümölcsöt keres. Ha tavasszal tétlen álltál, gyönyörködve más munkáján, ősszel nem lesz mit kévébe kötni.

Pedig Urad ott is takarni akar, ahol nem Ő vetett és akkor te milyen melegséggel élsz, üres kézzel állva az Úr előtt.

Vedd az Evangelium ekéjét, „szánts vele új ugarat.”

Vesd el a magot, az Isten beszédét mindenütt, alkalmas és alkalmatlan időben; „Az alkalmatosságot áron is meg-

véve", vesséd reggel és este, mert nem tudod, melyik jobb, (mint Dániel). Szorgalmasodj!

A töviseket: az előítéletet, a rágal-mazást, az öntetszelgést, az idők számítását dobd el magadtól, mint mérges magokat.

Bizzál az Úr Jézusban, ki az időket az Atya hatalmában hagyta. Reád és reám pedig, mint barátjára, a kedves lelki magvetést bizta: „Elmenvén a széles világra, hirdessétek az *Evangeliumot*“, „Mert mely szépek a békesség hirdetőinek lábaik.“

A kikelet Úra pedig adja az Ő szent lelke által a nevedést.

Gondolj a zsoltár íróra, aki a 126. zsol-
t. 6. versében vigasztal:

„Akik vetnek könnyhullatással, nagy örömmel aratnak.“

„Aki az ő keresett magvát vivén, sirva megyen vala, az térjen meg nagy ének-szóval hozván az ő kévéit.

Adja az Úr neked kedves olvasó és nekem is, egy hasonló örömteljes *aratási* ünnepélyt a mi Urunk Jézussal, ki a ga-bonát az ő csűrébe takarja.

A polyvát pedig megégetteti oltha-tatlan tűzzel.

U. S.

Az Isten gyermekeinek feladatja.

„Minden embernek különféle feladata van.“ Ebből az Úr hivi sincsenek kivéve. Mivel az Úr nem azért választott minket e világra, hogy tétlenek legyünk, hanem, hogy még sokkal fontosabb feladatot adjon nekünk, mint a világ fiainak.

A mi feladatunk:

I.-szbr. Szent életet élni.

Igaz, hogy ez a szó „szent“, sokszor tévesen lesz felfogva, vagy megértve. Ebből származik azután az, hogy sokan szégyenlik magukat, hogy szenteknek legyenek tekintve, de ha Péter I. levele, I. rész 15. versét megvizsgáljuk, akkor láthatjuk, hogy ez az első és legszentebb feladatunk, de a legdi-csőbb is, mert a „mi Urunk is szent volt.“

Mit értünk egy szent élet alatt?

Nem fej lehorgasztást, sem szemesítést, vagy lépéseinknek egyforma dobanását, vagy naponta a templomban ülni és hosszú imá-kat mondani.

Ezeket a mi Urunk Jézus nem tette.

A szent életben épen olyannak kell lenni a templomban, mint a gyárban, a konyhában, az üzletben, az utcán és mint a családi körben; egyszóval a mi minden-napi életünkben és foglalkozásunkban.

Hogy ezt teljesíthessük, isteni kegye-lemre van szükségünk, mert míg e testben élünk, kísértéseknek vagyunk kitéve. Így tehát minden erő megfeszítés mellett is kell, hogy egy szent életet éljünk.

Egy szép példának szolgál nekünk itt. egy megtért Indus, ki a tanítója által arra lett tanítva, hogyha egy szent életet akar élni, akkor azon régi szokásról, hogy az el-lenségén boszút kell állani, le kell teljesen mondani.

Egy napon ezen indus nagy kísértésnek volt kitéve, t. i. hatalmában volt egy ellen-ségén boszút állani, de az utolsó perczben emlékezetébe jutottak ama szavak: *hogy egy szentéletű embernek nem szabad boszút állani és ő megbocsátott az ellenségének.*

Továbbá feladatunk, egy jó erkölcsű életet élni, melynek a szent életből kell ki-folynia. A szent élet és a jó magaviselet közt lehet különbséget tenni, de az Úr gyer-mekeinek feladatja mind e kettőt teljesíteni. Szent életet élni Isten félelmeben, a véle való egységében; a Szent lélek által egy példás erkölcsös életet kell élnünk, mely a szent élettel összhangzik.

A szent élet a bensőnk tisztaságát mutatja.

A jó erkölcsű élet pedig a külsőt. Amint Pét. I. lev. II. r. 12. versében látjuk: „A világ előtt jól viselvén magunkat, hogy ez által a világ megismerje az Urat s Istenün-ket és néki dicséretet adjanak.“

Nekünk kell e világnak példával elő-ljárni, úgy mint nekünk az Úr Jézus min-denekben tökéletes mintaképpül szolgál.

Ha akarunk egy szent és jó életű nép lenni, akkor kell, hogy Krisztusban naponta nevededvén, Ő a mi élettünk-ből visszatuk-róztessék.

R.V.F.

HOGYHA MÁR NEM DOBOG.

Egy időben elmentem egy Istentiszteletra, ahol egy Németországban ismert evangélista beszélt. Beszédében ezt mondta:

A mi költőink közt egy ezeket mondta:

„A szegény szív
Mely vihartól hányatot
Békét talál,
Amikor már nem dobog.“

Óh, az nagyon szomorú eset, amikor a költő nem tud valami okosabb dolgot mondani. Ez a vers hamis, ezt át kellene alakítani és így kellene mondani:

„A szegény szív
Mely vihartól hányatot
Békét talál
Ha az Jézusért dobog.“

Ez igaz. De sajnos, hogy sokan, nagyon sokan semmit sem tudnak erről a béke Jézusról és azzal a tudattal élnek és vigasztalják magukat, hogy majd jön egy idő, amikor a háborgó szív már nem dobog és akkor sírkövére felíratot tesznek:

„Béke lengjen porai felett!“,
vagy ezt a felíratot is találhatjuk némely sírkereszten:

„Itt nyugszik Istenben!“

Hogy megcsalja magát az emberiség ezzel.

Tehát a sírban legyen a béke? El akarod hitetni magaddal, hogy ott már véged esz? Szegény ember! Olvasd a gazdag ember és a szegény Lázár történetét. Ez a gazdag ember is mondhatta életében: igyunk, együnk és vigadjunk, mert holnap meghalunk!“

Igen ő meghalt! — — De hol volt az ő békéje? Az ő szíve nem dobogott többé és mégis tudott-e ő békében lenni?

Ali, itten öntudatra ébred. Most látta, hogy az ő életét csuppa haszontalanságokon töltötte el és most az örökkévalóságban van és a béke békéje nincs. És miért nincs?

Az ember szíve csak akkor talál békét, ha Jézushoz jön. Ezt mondja az Üdvözítő:
„Tanuljatok tőlem . . . és találtok békét a ti szíveteknek!“

Kérdezd meg magad máma: „Jézusért dobog-e szíved?“

Én emlékszek egy emberre, ki egy reggel igazi örömmel ment a kocsián és ami őtet annyira örvendeztette, ez a szó volt:
„Az én szeretetem a kereszten függ.“

Óh, ő egy gyönyörű cserét csinált. Ő Jézushoz jött és neki adta szívét. S hogy mi haszna volt belőle? Valami csodálatos: Jézus az ő szívében lakott.

Isten az ő testamentomban ezt az ígéretet adta: „Én adok nektek új szívet.“ Hogy történhetik ez, hogy egy új szívet kaphatunk? Ah, ez egy lelki dolog. Hogyha az embernek, a Szent lélek által, a szívbe jön, akkor ottan nagy csoda történik, mert akkor az ember szíve érte dobog és akkor csendben marad, akkor nyugod Jézusban.

Én mondom néked: „Te nem tudsz mindaddig semmit, míg ezt nem tudod.“

Láttad-e már, hogy némely emberek a szeretetjéik sírjára szomorú fuzfát ültetnek? Mit is tennének egyebet? Igen, ha még nincs Jézus részére nyitva szívtünk és a vigasztaló, a Szent lélek még nem jött be a szívbe, akkor igazán nincs semmink. Szeretnénk magunkat odacrösíteni ehhez a rövid földi élethez. De ez nem segít semmit. Olvasd csak a következő kis verset, amit már többször énekeltem az én megnyugvásomra:

„Az Üdvözítővel szívemben
Oly nyugodtan alszom el,
És oly szépen álmodozom
A szép paradicsomról.“

Magasztalva légy Istentünk! Ez valami csodálatos gyönyörűség. Megnyerheted te is azt, ha birni akarod.

A gyülekezetben, egy időben, elbeszélte egy fiatal ember, hogy ő már többször megértett át volt hatva a Szent ígétől, de az addig nem törte meg szívét, míg olyan barátokat nem talált magának, kiknek már az Üdvözítő szívében volt és ezek által lett ő annyira meggyőződve, hogy azután ő maga kereste igazán a béke Jézust.

Neked olyan barátokat kell keresni, kik az Üdvözítőt ismerik, hogy téged az élethez segítsenek; ha pedig már ismered Jézust, akkor neked kell segítségére lenni másoknak.

Németből fordította: N. R.

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

(The Gospel Messenger)

Az Amerikai Magyar Baptisták tulajdona.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 15-ÉN.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre.....50 cent

Fél évre.....25 cent

Egyes szám ára.....5 cent

Magyarországra egész évre..2 kor. 50 fill.

Missió czélokra: 50-100 példányonként
árengedmény.

Előfizetési pénzek küldendők: *Nikolas Dulity*
czimére, 209 Temperance Alley, Mc. Keesport,
Pa., vagy a szerkesztőséghez.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

PUBLISHED MONTHLY BY THE HUNGARIAN BAPTIST ASSOCIATION
Subscription 50 cents per year.

Felölös szerkesztő: *Ulbrich Sámuel.*

Editor: *Sam Ulbrich*

12021 Union Ave.

West Pullman, Ill.

Felhívás a Magyar Testvérekhez!

Kedves testvéreim az Úrban!

Mi az ó-hazából eljöttünk ide az idegen-
országok egyiket a nyomor, másikat a mam-
mon, harmadikat az Úr hozott ide. Bár-
mint is van, de itt vagyunk, s hozzá nem
is egy helyben, hanem száz meg száz mért-
földnyire egymástól. Ha végig megyünk
az utcán s véletlenül magyar szót hallunk,
ugyebár önkénytelenül is megdobbán a
szívünk. Hogyne, hisz a sok idegen között
ez az egy ért meg bennünket. Megtörté-
nik, hogy a magyarul beszélőt. máskülön-
ben ismeretlen egyén, megszólítjuk.
Megharagszik-e a tolakodóra? Oh dehogy,
örömtől csillogó szemekkel fordul felénk.
Ez az összetartózkodás érzetének ön-
kénytelen munkája. Testvéreim, egy hatal-

mas érzés kell, hogy bennünket összehoz-
zon, összekössön, összeforasszon! Mi egy-
másban nemcsak a faji egységet találjuk
fel, hanem feltaláljuk egymásban az isteni
családhoz tartozó egyént, az Isten gyer-
mekét, a mi drága lelki testvérünket. Le-
het-e becsesebb és tartósabb kötelék ezen
földön? Óh, nem. S mi igyekszünk arra,
hogy ezt nem csak vallomásunkba vegyük
fel, hanem a gyakorlatban is. Ha valahol
és valakiknek szükségük van az egymással
való összeköttetésre, úgy nekünk Ameri-
kában élő magyar baptista hívőknek van
leginkább szükségünk erre. Mi szétszórta
leginkább kisebb csoportokban, más nem-
zetiségekkel, vegyesen élünk. Így sokol-
dalról támadással szemben, csak kevés
erőt összpontosíthatunk a védelemre. Le-
néz bennünket az angol, német, olasz,
ceh, tót, stb., s mi nem tudunk egyebet
felmutatni a tudatlanságunknál, a gorom-
baságunknál és az élehetetlenségünknel.
Vannak tehetségeink, de a kicsinyeskedés,
a széthúzó természet és a lelki tehetségek
és hivatásnak megbecsülésének hiánya
szétforgácsol bennünket és mi nem tudjuk
érvényesíteni és fejleszteni azt, amivel
birunk s maradunk továbbra is a polyvá-
val egy értékben.

Testvéreim! Ennek nem szabad sokká
igy maradni. Az Úr büntetése nem pedig
áldása az, ami bennünket méltán érni fog.
Meg kell ragadnunk minden eszközt, ami-
vel az összeköttetést egymás között fenn-
tarthatjuk, s egymást kötelességeinkre
figyelmeztethetjük. Ezen eszközök egyike
az „Ev. Hírnöke” című vallásos folyó-
iratunk. Ha némelyeknek ezen lap léte-
zése, formája vagy tartalma körül, esetleg
mellékgondolatai vannak, azokat tegyék
el az íróasztaluk fiókjába, vagy bárhova
s vegyék úgy a lapot amint van. Okos
ember a jövőt nézi és cselekszik. A gyer-
mek igénytelen, amikor megszületik, né-
mely még nem is a társadalmi rendnek

megfelelően lát napvilágot, mégis nevelik, mert *ember lesz* belőle a nevelés útján. Ne hagyjuk elcsenvészedni kis lapunkat, hanem tápláljuk, ha kell még vérünkkel is, mint azt a gyöngye anya teszi gyermekével szemben; érzi, hogy már nem tejet, hanem vért, az ő vérét szopja a gyermek, mégis hagyja szopni.

Goromba vagyok, de ti tesztek azzá, s ha tovább is a megkezdett uton találalak benneteket, még gorombább leszek, hogy titeket észre téríthesselek. Még csak két hónapja hogy itt vagyok, de máris sokat tudok rólatok, amit szégyelni kell. Hát ilyen az Isten népe!? — gondolom sokszor — ilyen, de nem szabad, hogy ilyen maradjon! Mi, kik érezzük, hogy őrállókkul állítottunk ide, előtökbe fogunk állani és azt fogjuk mondani amit egy nemes római asszony mondott bosszuálló fiának, ki Rómát akarta megsemmesíteni: „Rómába az ut csak anyád testén vezet keresztül!” Ha ti a romlásba akartok jutni a közönyösség útján, azt csak rajtunk keresztül, a mi elgázoltatásunk után, tehetitek meg. Engedjétek meg, hogy jobb reményünk legyen felőletek.

Testvéretek az Úrban,

Orosz István.

A SZERETETNEK NYILVÁNQS JELEI.

„Mi szeretjük Ötet, mert Ő szeretett először minket.” (Ján. I. lev. 4 r. 19, v.)

Minden hívő ember törekszik az *Isten szeretetét* elsajátítani, mert anélkül nem lehet senki Isten gyermeke. A hívő lelkében ott lakozik a Jézus Krisztus iránti *szeretet*. Különben, hogyan lehetne valaki keresztyén? Minden keresztyén szívben van az egész emberiség iránti *szeretet* is; azzal követi a második parancs teljesítését.

A szent lélek az ünzés ürdögét kiüzte és a keresztyén szívébe a Krisztus indulatját plántálta be, a mely nem más mint a *szeretet*.

Minthogy az egész törvény ezen egy szóban „*szeretet*” foglaltatik egybe, úgy a mi hitünknek eredménye is ezen egy szóban

pontosul össze. Vajha bírnánk ezt mindannyian!

Az *Isteni szeretet* élet elemmé változtatja a szívet és ahol élet, ott mozgás és tevékenységnek jelei mutatkoznak, s majd egy növekvő elem, melynek növekedéséből gyümölcs jön létre. Ilyen értelemben mutatkoznak a *szeretet* gyümölcseinek jelei, melynek korlátlan láthatóságára törekedjünk.

Most figyeljük meg az Isten és az emberek iránti *szeretetnek* az eredetét.

„Mi szeretjük Öt, mert Ő szeretett először minket” mondja János apostol az Ő levelaiban. Tehát mivel ezen *szeretet* az Ő eredetében *isteni*, úgy mi a mi romlott természetünkkel fogva, soha sem szerethettük volna Öt, minthogy nem is lehet, mi a testnek indulatja ellensége Istennek. *Isten* az Ő szent lelke a mi akaratunknak azon irányát nem terelte volna a szeretetre, akkor mi is távol maradtunk volna Tőle és gyűlölnénk Öt és sem Öt, sem embertársainkat nem szerettük volna.

Ha ezen *szeretetnek* egy kis szikrája van bennünk, úgy annak Istentől adatottnak kell lenni és mivel ez a *szeretet* *isteni*, ezért oly kiváló az Ő egész teljes erejében, úgy hogy a kinek szívét ez uralja, azt nagygyá és erőssé teszi. A hit mosolyog a lehetetlenségeken és mondja: annak meg kell történni és a *szeretet* pedig létre hozza azt. Mert a hit a *szeretet* által dolgozik, mivel a *szeretet* a hitnek jobb keze. Hogy mi mindent vihetnek véghez az emberek Krisztus iránti *szeretettel*, azt olvashatod a vértanúk történetéből és látni fogod, hogy mire képes a *szeretet* és a vér, ha a *szeretet* még erősíti. *Isten* a lelkedet a Krisztusi *szeretet* áthévíti, az sokkal több, mint amit róla álmodhatnál is.

Továbbá a *szeretetnek* bebizonyíttatására vonatkozólag, Isten nem úgy szeretett minket, hogy az Ő szeretetét magának tartotta volna, nem mondotta: Az En nevem *szeretet*, de nem akarok semmit tenni. Nem! Az Ő egyetlen fiát kebléről kibocsájtotta és adta érettünk. Ő amint érez, aképen cselekszik is. Nem úgy mint mi, kik sokszor hiábavalóságot gondolunk és teszünk; az Ő szavai és tettei a kegyelemben nyilvánulnak.

Kedves barátom! Akarod-e, hogy ez az isteni *szeretet* birjon téged? Ha igen, úgy törekedj Istent szeretni a Jézus Krisztusban. Ha pedig kételkedünk azon, hogy ezen

szereket bennünk lakik-e, akkor ne nyugodjunk se éjjel, se nappal addig, míg teljes meggyőződéséhez nem jutunk. Szeretnünk kell Krisztust! Ha nem! Ő nem lesz oka vesztünknek, mert Ő szeretet minket előszőr, azért szeressük mi is őt mindenek felett.

Homestead.

Sz. M.

ALÁMERÍTÉS WEST PULLMANON.

Folyó évi augusztus 9-én, újból emlékeztetés napja volt a west pullmani kis seregnek, a mikor egy barátunkat kísértük be, nagyobb számmal, a chicagói

ik német Baptistagyülekezethez, hogy nének vallomására a hullámsirba alászálljon, Urunk példája szerint. Ezt megelőzőleg, egy igazi képét nyújtotta az Evangélium szerinti életének, noha az említett barátunk, most testvérünk az Űrban, nem ismerve az írás tudományát. Itt is bebizonyul az, hogy a Szent lélek megtanítja azokat kik engednek az igazságnak; egy Isten szerinti tndományra, melytől áthatva örömmel gyakorolja Zakeus példáját.

Mi pedig kívánjuk testvérünket tartsa meg az Űr, az ő végnélküli szeretében, velünk együtt az eljövételére.

Néhány szó ifju tagjainkhoz a személyes munka bevezetésére.

(Folytatás)

Ha az anya: imádkozó, szerető, hívő, állhatos, szelíd, munkás, vagy pedig hitetlen, nyelven, állhatatlan — olyan a gyermeke is. A gyermek mindenben utánozza szüleit, mert ezen természet vele születik.

Ha egy 3 éves gyermek látja mamáját tüvel varni, az ollóval vágni, ha bármelyiket, e két szerszám közül, kezéhez veheti, utánozni fogja vele mamáját. De az okos anya megtiltja gyermekét az e féle munkától, mert jól tudja, hogy ezen szerszámokkal könnyen megsértheti magát, erre a gyermek néha sir, néha haragos, míg a tapasztalt anya meggyőzi őt káros foglalkozásáról és ad kora és értelméhez való munkát, mely nem veszélyes reá nézve, hanem hasznos.

Ha egy hat éves gyermek látja az atyját, hogy a borotvát használja, ha az keze ügyéhez kerül, ő is hasonlóan akarja használni, ezt azért teszi, mert természetben van hasonlóan cselekedni. De a körültekintő atya eltávolítja kezéből az éles szerszámot és ad neki olyan foglalkozást, melylyel a gyermek feltalálja magát, p. o. tollat, papírt, vagy palatáblát és vesszőt véve, rajzol vagy ír valamit, melylyel gyermeke egy ideig elmulat.

Folytatás következik.

✓ A KIS FIGYELMEZTETO.

„Mama imádkozunk“. Mondá a kis *figyelmeztető*, alig négy éves kis Ilus, nem törődve azzal, hogy a papa és mama sürgető szavai hangzanak: „Siessünk hamar, mert a kiránduló csoporttól elmardunk“, avagy azzal, hogy ő gyermektársaival mihamarabb a lombos erdő és mező, vagy a virágok különböző színeiben gyönyörködhesse.

Nem! Őt a sürgető szó le nem győzheti, sem a leendő örömeknek tudata az ő szívének benső indulatját meg nem akadályozhatja, hanem egyszerre, midőn a szülők készenlétben állanak, a többi örvendő gyermekek rialgó hangjai pedig füleibe csendülnek, ő a kis kezét összetéve, előáll, mint egy kötelességtudó és mint egy bátor figyelmeztető:

„Mama imádkozunk!“.

„Mama imádkozunk és menjünk“ hangzott a gyermeki nyájas hang, mely a szülők szívét szelte át, szemeiket pedig örömkönnyekre fakasztotta, gyermeköknek nyájas, de szívből eredő figyelmeztető szava, melyet az Űr adott a gyermek ajkaira, hogy ezáltal őket serkentse a minden alkalomnál való imára.

És alig hangzott el a gyermeki nyájas hang, a szülők a gyermekökkel együtt, midjárt az Űr lábai előtt állottak és a gyermek óhaját követték, melynek végeztével folytatták az utjokat az Űr oltalma alatt és a gyermek pedig az örömtől cikkázva, mint egy kis báránka a jó mezőn és kies forrás mellett.

Kedves olvasó! Ezen kis történetből láthatjuk, hogy mily gyenge eszközöket

használ az Úr az ő népének figyelmeztetésül és az Ő nagy nevének dicsőítésére.

Itt teljesülnek be Üdvözítőnknek eme szavai: „A kicsi és csecsszopó gyermekek szájak által, végeztet el a dicséretet. (Máté 21, 16).

Homestead _____ Sz. M.

ISTENI TISZTELETEK SORRENDJE:

CLEVELANDBAN, a magyar gyülekezetben.

Vasárnap d. e. 8—10-ig ima óra

“ “ 10—11-ig prédikáció

“ d. u. 2.30-4 ig vas. iskola

“ este 7—8-ig prédikáció

Kedd “ 8—9-ig prédikáció

Csütörtök “ 8—9-ig ima óra.

Gyülekezeti ügyekben előforduló levelezések az alábbi címre intézendők:

OROSZ ISTVÁN

2829 E. 79 St.

Cleveland.

CLEVELANDI MISSIO, 2148 Franklin Ave.

Minden Vasárnap reggel 9 órától Ima óra

“ “ “ 10 “ prédikáció

“ “ délután 3 órától vas. iskola

“ “ este 4 órától prédikáció

“ Szerda este 8 órától prédikáció

“ Szombat este 8 órától imaóra

Mindenkit szívesen fogad.

HOMESTEAD, 149 4th Ave.

Minden vasárnap d. e. 9—10-ig ima óra

“ 10-11-ig prédikáció

d. u. 2—3-ig vas. iskola

este 7—8.30-ig prédikáció.

Minden csütörtök este 8—9-ig ima óra.

Mc. KEESPORT, Market St.

Minden vasárnap d. e. 10—11 vas. iskola

“ 11—12 prédikáció

este 8—9 prédikáció

Minden szombat este 8—9 ima óra.

Bemenet és ülőhely szabad.

WEST PULLMAN, 11834 Union Ave.

Minden vasárnap d. e. 8.30 ima óra

d. e. 9.30 prédikáció

d. e. 10.30 vas. iskola

d. u. 3—4-ig istenitisztelet

ezt követi vallásos estély.

Minden csütörtök este 8 órakor imaóra.

Mindenki szívesen láttatik.

NEW YORK

Minden Vasárnap d. e. 9—10 imaóra

“ d. u. 2—3-ig utczai tisz.

“ telet a 7th St. and Ave. D. sarok

“ d. u. 3—4.30 prédikálás

Csütörtök este 8—9 ima óra.

Mrs. AMALIA PAULINY, misszionáriusnő
14, 5th Ave. Rankin, Pa.

Miss MARIE MEEREIS, misszionáriusnő
904 West Street Homestead, Pa.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Rev. B. Sz. Tren. A kedves sorait megkaptuk, az előfizetést 4 példányért elküldtük. Az előfizetést nem nyugtáztathatjuk, de a szíves adományokat a lap javára nem nyugtázzuk; azonban az előfizetők nyilvántartva vannak. Szív. üdv.

B. L., H.-Büsz. Örömet szerzett szerfelett a k. sorai és az előfizetés a két példányra. A k. testvér a pénzt az I. H. szerk. lesz szíves kiegyenlíteni, én a könyvek árából levontam. Testv. üdv.

B. L. B-P. A könyveket megkaptuk, a maradványt az összegből elküldtem, 2 p. E. H. előf. kivételével, a postai kúldék könnyebbége végett, B. L. hitsz. t. kiegyenlíti. Szív. üdv. a B-p. i. gy.

Nap. R., B-n. Örvendek, hogy a New Yorki testvérek is képviselik magokat; az isteni tiszteleti sorrend közölve lett, úgy amint beküldte. Üdv.

P. B-a., Dag. A biblia osztály megbízásából irt levelet megkaptuk a mely terjedelme és más evangéliumieltérések miatt nem közölhető lapunkban. Mi a teljes részek kiválasztásának; kell, hogy a Szent lélek a mi értelmünket mellé rendelje nem pedig feléje. Egyébként kilátszik a kedves testvér szorgalmas tanulmányozása a bibliának, de olvassák hittel és az Úr eltávolítja az idegen tüzet szívükből. Az idő közelségén nézve, ajánlom Péter II. lev. 3. rész. 8. vers től a 18-ig. Levélben bővebben írok, addig az Úr áldását kívánva a teljes íráshoz. Üdv.

Kiadja az Amerikai Baptista Irodalmi Szövetség
W. P., Chicago, Ill.

Felelős szerkesztő: ULBRICH SÁMUEL.

Terjesztétek az „Evang. Hírnökét“

Chicago Magyar Könyvnyomda

Készít mindenemű nyomtatványokat; vallásos tárgyú műveket, füzeteket, stb., legpontosabban

CHICAGO, ILL.